

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. J.**, bytom B., zastúpený: *JUDr. I. P., advokát so sídlom P.*, proti žalovanému: **Slovenská televízia**, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia žalovaného, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 23/2008-46 zo dňa 02.02.2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 23/2008-46 zo dňa 02.02.2010 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, pretože dospel k záveru, že žaloba bola podaná voči žalovanému správneho orgánu, ktorý v poslednom stupni nerozhodoval.

Z administratívneho spisu žalovaného, ale i zo žaloby žalobcu a ním doložených dokladov krajský súd mal preukázané, že žalobca podal žiadosť o prístup k informáciám v zmysle zák.č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov na Radu STV dňa 19.12.2007. Rada STV mu svojím podaním zo dňa 21.12.2007 oznámila, že nie je povinnou osobou v zmysle zák.č. 211/2000 Z.z. a zároveň doporučila žalobcovi, aby sa obrátil so svojou žiadosťou na štatutárneho zástupcu STV, ktorý je príslušným správnym orgánom povinným prístupniť požadované informácie v zmysle citovaného zákona. Napriek uvedenému poučeniu žalobca svoju žiadosť neadresoval na príslušný správny orgán, ale na tento orgán podal iba odvolanie voči podľa neho fiktívnemu rozhodnutiu Rady STV, ktoré považoval žalobca ako rozhodnutie v prvom stupni príslušného správneho orgánu. Žalovaný správny orgán poukázal na ust. § 2 zák.č. 211/2000 Z.z., podľa

ktorého Rada STV nie je povinnou osobou podľa tohto zákonného ustanovenia a povinnou osobou podľa ust. § 15 ods. 1 zák.č. 211/2000 Z.z.

Podľa § 8 ods. 1 písm. n/ zák.č. 16/2004 Z.z. o Slovenskej televízii v znení účinnom ku dňu podania žiadosti žalobcu, Rada STV len rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu generálneho riaditeľa podľa osobitného zákona. Z uvedeného vyplýva, že Rada STV je odvolacím orgánom pre prípad podávania opravných prostriedkov voči rozhodnutiam o nesprístupnení informácií STV.

Pretože žalobca podal odvolanie voči STV, ktorá nerozhodovala v zmysle ust. § 250 ods. 4 O.s.p. v správnom konaní v poslednom stupni, resp. ani nerozhodovala vôbec nakoľko jej žiadosť o sprístupnenie informácií zo strany žalobcu zaslaná nebola, krajský súd žalobu voči STV, so sídlom v Bratislave, Mlynská dolina, zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie v zmysle ust. § 250 ods. 4 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Uviedol, že žalovaná Slovenská televízia je zriadená zák.č. 16/2004 Z.z. Podľa § 7 citovaného zákona orgánmi Slovenskej televízie sú: Rada Slovenskej televízie, Dozorná komisia Slovenskej televízie a generálny riaditeľ. Postavenie a kompetencie Rady Slovenskej televízie sú upravené v ustanoveniach § 8 až § 14 zák.č. 16/2004 Z.z. Iná úprava postavenia Rady Slovenskej televízie všeobecne záväzným právnym predpisom neexistuje. Žiadne ustanovenie zák.č. 16/2004 Z.z. nemá ustanovenie o právnej subjektivite Rady Slovenskej televízie. Zákomom o Slovenskej televízii je preukázané, že Rada Slovenskej televízie je len orgánom Slovenskej televízie bez právnej subjektivity. Právnu subjektivitu má Slovenská televízia, ktorá je nositeľom práv a povinností podľa ustanovení § 19 O.s.p. i podľa ustanovenia § 18 OZ.

Žalobca preukázal, že žiadosť o sprístupnenie informácií bola adresovaná Slovenskej televízii a až pod označením právneho subjektu bol uvedený organizačný útvar Rada STV. Z tohto označenia nemožno vyvodiť, že bola adresovaná inému subjektu ako povinnej osobe Slovenskej televízii, lebo Rada Slovenskej televízie je len orgánom Slovenskej televízie bez právnej subjektivity.

V podmienkach Slovenskej televízie bol vydaný vnútorný predpis „Postup pri prerokúvaní sťažností a iných podnetov na činnosť Slovenskej televízie“. Podľa čl. II. ods. 2.4 citovaného predpisu sťažnosti a iné podnety a žiadosti podľa bodu 2.3 písm. a/, d/, e/ doručené Rade STV Sekretariát Rady STV postúpi bez zbytočného odkladu príslušnému orgánu Slovenskej televízie (pod písm. a/ sú žiadosti o sprístupnenie informácie podľa zák.č. 211/2000 Z.z.).

Z citovaného ustanovenia vnútorného dokumentu žalovaného je preukázané, že žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácií doručená právnomu subjektu Slovenskej televízii, mal jej orgán Rada Slovenskej televízie postúpiť príslušnému orgánu STV na priame

vybavenie a informovať o tom žiadateľa a nie zvoliť taký postup, že žiadateľovi oznámil, komu má žiadosť zaslať.

Žalobca navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby predpokladané fiktívne rozhodnutie Slovenskej televízie, ktorým bola zamietnutá žiadosť JUDr. J. J. zo dňa 19.12.2007 o sprístupnenie informácií, ako aj predpokladané fiktívne rozhodnutie o odvolaní JUDr. J. J. proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o sprístupnenie informácií boli zrušené a vec vrátená prvostupňovému orgánu na nové rozhodnutie.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 07.04.2010 uviedol, že má za to, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/23/2008-46 zo dňa 02.02.2010 vychádza z riadne zisteného skutkového stavu, na ktorý boli správne aplikované relevantné ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov. Napadnutý rozsudok podľa názoru žalovaného nevykazuje žiadne formálne ani logické nedostatky.

Žalovaný má tiež za to, že nijakým spôsobom neporušil ustanovenia zák.č. 211/2000 Z.z. a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/23/2008-46 zo dňa 02.02.2010 podľa ustanovení § 219 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu spisu zistil, že dňa 20.12.2007 bola žalovanému doručená žiadosť o sprístupnenie informácií podľa § 211/2000 Z.z. Žiadosť o sprístupnenie informácií bola adresovaná Slovenskej televízii, Rade Slovenskej televízie, Mlynská dolina, Bratislava.

Predseda Rady STV listom zo dňa 21.12.2007 informoval žalobcu, že Rada STV v zmysle zák.č. 211/2000 Z.z. nie je povinnou osobou, ktorá je povinná sprístupniť informácie. Odporučil žalobcovi, aby sa obrátil so žiadosťou na štatutárneho zástupcu Slovenskej televízie, ktorý je v zmysle uvedeného zákona povinnou osobou.

Žalobca na toto oznámenie reagoval podaním, označeným ako „Žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zák.č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám – ODVOLANIE“, doručeným žalovanému dňa 09.01.2008, v ktorom nesúhlasil so spôsobom vybavenia jeho žiadosti o sprístupnenie informácií. Uviedol, že zák.č. 211/2000 Z.z. oprávnenej osobe neurčuje povinnosť poznať organizačnú štruktúru povinnej osoby, spôsob vzájomnej komunikácie medzi organizačnými zložkami povinnej osoby a ani povinnosť presného určenia pozície funkcionára, ktorý u povinnej osoby má žiadosť o sprístupnenie

informácií podľa zák.č. 211/2000 Z.z. vybaviť vydaním rozhodnutia o vyhovení / nevyhovení žiadosti. Poukázal na ustanovenie § 15 ods. 1 zák.č. 211/2000 Z.z. podľa ktorého, ak povinná osoba, ku ktorej žiadosť smeruje, nemá požadované informácie k dispozícii a ak má vedomosť o tom, kde možno požadovanú informáciu získať, postúpi žiadosť do piatich dní odo dňa doručenia žiadosti povinnej osobe, ktorá má požadované informácie k dispozícii, inak žiadosť odmietne rozhodnutím (§ 18). Nakoľko jeho žiadosť o sprístupnenie informácií zo dňa 20.12.2007 bola Slovenskou televíziou ako povinnou osobou vybavená spôsobom a postupom neznámym a rozporným so zák.č. 211/2000 Z.z. nesúhlasil so spôsobom riešenia veci, s obsahom neformálneho listu Slovenskej televízie zo dňa 21.12.2007 podpísaným predsedom Rady STV a podal odvolanie a žiadal, aby jeho žiadosti zo dňa 21.12.2007 o sprístupnenie informácií adresovanej povinnej osobe Slovenskej televízii bolo vyhovené.

Podľa § 2 ods. 1 zák.č. 211/2000 Z.z. osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 2 ods. 2 zák.č. 211/2000 Z.z. povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona.

Podľa § 2 ods. 1 zák.č. 16/2004 Z.z. Slovenská televízia je verejnoprávna, národná, nezávislá, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia, ktorá poskytuje službu verejnosti v oblasti televízneho vysielania.

Podľa § 2 ods. 2 zák.č. 16/2004 Z.z. Slovenská televízia je právnická osoba zapísaná v obchodnom registri.

Podľa § 7 zák.č. 16/2004 Z.z. orgány Slovenskej televízie sú:

- a) Rada Slovenskej televízie,
- b) Dozorná komisia Slovenskej televízie,
- c) generálny riaditeľ.

Žalobca požadoval informácie od Slovenskej televízie. Žiadosť o sprístupnenie informácií bola adresovaná Slovenskej televízii, Rade Slovenskej televízie, Mlynská dolina, Bratislava. Podľa § 2 ods. 2 zák.č. 211/2000 Z.z. sú povinnými osobami, ktoré majú podľa tohto zákona sprístupňovať informácie právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona. Slovenská televízia bola zák.č. 16/2004 Z.z. zriadená ako právnická osoba (§ 2 ods. 2 zák.č. 16/2004 Z.z.), a je tak povinnou osobou v zmysle § 2 ods. 2 zák.č. 211/2000 Z.z. Povinnou osobou sprístupňovať informácie je podľa § 2 zák.č. 211/2000 Z.z. povinná osoba

ako inštitúcia a nie jej jednotlivý zamestnanec či orgán. Interný právny predpis povinnej osoby môže určiť konkrétne osoby alebo orgány zodpovedné za poskytovanie informácií, avšak povinnou osobou sprístupňovať informácie je osoba uvedená v § 2 zák.č. 211/2000 Z.z. V danom prípade je povinnou osobou v zmysle § 2 ods. 2 zák.č. 211/2000 Z.z. Slovenská televízia ako právnická osoba zriadená zákonom zák.č. 16/2004 Z.z. a nie Rada Slovenskej televízie alebo generálny riaditeľ ako orgány povinnej osoby.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Ak v rámci vnútornej organizácie Slovenskej televízie zodpovednou osobou za poskytovanie informácií podľa zák.č. 211/2000 Z.z. je generálny riaditeľ a o odvolaní proti rozhodnutiu generálneho riaditeľa vydanému v prvom stupni rozhoduje Rada Slovenskej televízie (§ 8 ods. 1 písm. n/ zák.č. 211/2000 Z.z. v znení účinnom do 29.02.2008), ide iba o určenie funkčne príslušného orgánu na úrovni toho istého správneho orgánu (Slovenskej televízie) rozhodovať v prvom stupni a o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v prvom stupni. Rada Slovenskej televízie a generálny riaditeľ sú iba orgánmi Slovenskej televízie (§ 7 zák.č. 16/2004 Z.z.), ktoré rozhodujú v jej mene, nie sú správnymi orgánmi v zmysle § 250 ods. 4 O.s.p. Správnym orgánom, ktorý rozhodoval, resp. mal rozhodnúť v poslednom stupni je Slovenská televízia.

Krajský súd nesprávne právne vec posúdil, keď zamietol žalobu žalobcu pre nedostatok pasívnej legitimácie žalovaného, pretože žalovaným správnym orgánom v zmysle § 250 ods. 4 O.s.p. je Slovenská televízia, keďže je povinnou osobou sprístupňovať informácie v zmysle § 2 ods. 2 zák.č. 211/2000 Z.z., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 23/2008-46 zo dňa 02.02.2010 zrušil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní povinnosťou krajského súdu bude prejednať vec v medziach podanej žaloby, teda preskúmať v merite veci žalobou napadnuté fiktívne rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové fiktívne rozhodnutie a postup, ktorý týmto rozhodnutiam predchádzal.

O trovách odvolacieho konania rozhodne krajský súd v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.)

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 10. júna 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková